

Laiklik olacaksa Diyanet kalkmalı!

Padişah I. Süleyman'dan 1920'ye kadar Şeyhülislamlık makamı hukukçu, öğretmen ve din adamlarından oluşan "İlmiye sınıfı"nın, yani bugünkü ifadesiyle Adalet Bakanlığı'nın, Eğitim Bakanlığı'nın ve Diyanet İşleri Başkanlığı'nın başı sayılır ve esas itibariyle Sünniliği temsil ederdi. 1924'de bu makam kaldırıldı (o arada adı "Şeriye ve Evkaf Vekaleti" olmuştu) ve yerine Diyanet İşleri Başkanlığı kuruldu. Bu dönemde Diyanet, "hukukçuların ve öğretmenlerin başı olmaktan" çıkartıldı, Sünniliği temsil etmeye devam edecek şekilde, devletin kontrolünde bir din yaratma görevini üstlendi. 1950'lere kadar "kör topal" devam eden Diyanet İşleri Başkanlığı, Menderes dönemiyle birlikte yeniden "ete kemiğe bürünmeye", 1960 sonrası kurumsallaşmaya, 1980 sonrası ise tam anlamıyla yeniden 16. Yüzyıldaki "klasik" rolünü üstlenmeye başladı. Duvarın yıkılması, ABD ve AB'nin de desteğindeki Büyük Ortadoğu ve İlimi İslam Projesi siyasal İslam'ı, dolayısıyla bu görevi yürüten Diyanet İşleri Başkanlığı'nı AKP döneminde tam anlamıyla zirveye taşıdı ve önceki gün itibariyle bir dönem daha sona erdi.

Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ'ın "Diyanet İşleri Başkanlığı'nın artık görevini laikliğe göre değil, Kuran ve Sünnete göre yapacağını" açıklaması ve laiklikle ilgili 136. Madde'nin "dine müdahaleci bir yaklaşım" olduğunu belirterek, kaldırılmasını istemesi bu "malum sonucu" işaret ediyor.

Laikliği, "başı açık olma, mini etek giyme, içki içme" olarak algılayan ve algılattıran, kendisini de devletin gerçek sahibi olarak gören asker, bürokrat ve merkez sağ ve sol çevreler, yani elitist laikler bu "malum sonuçtan" doğrudan sorumlu çevrelerdir. Çünkü bu çevreler, on yıllar boyunca, "bir ülkede devlet tarafından beslenen, 6-7 bakanlığın bütçesinden daha büyük ve tek bir mezhebi temsil eden Diyanet İşleri Başkanlığı gibi bir kurum varsa o ülke laik değildir" söylemine ısrarla kulak tıkadılar.

Solcuları, Alevileri, Kürtleri ezmek için siyasal İslam'ı kullandılar, ayetler dağıttılar, Diyanet üzerinden camilerde vaaz verdiler, Diyanet'i bir fetva kurumu olarak yeniden yapılandırdılar. Hiçbir dönem "uyumamış olan devî" yeter ki, solcular, Aleviler, Kürtler güç olmasın da ne olursa olsun diyerek, hormonla besleyerek daha da büyüttüler ve bugünkü sonucu ortaya çıkardılar.

Şimdi roller değişti. Siyasal İslamcılar dün "Diyanet'in eliyle dinin tanzim edilmesi kabul edilemez, bunlar devlet dini yaratıyorlar" diyorlardı, bugün Diyaneti bütünüyle kontrol altına aldıkları için şimdi aynı rolü kendileri daha da açık ve büyük bir iştahla üstleniyorlar. Her şey Sünni İslam'ın kontrolüne giriyor. Asla bir dil sürçmesi olmayan "tek din" söylemi hayat buluyor... Son Abbasi halifesinin ölümünden sonra Abbasi hanedanından yeni bir halife çıkarmasını engelleyerek, halifeliğin Osmanlıya geçmesini sağlayanların bugünkü zihindaşlarının, yaptıkları son hamlelerle, dini ve siyaseti tek merkezden yani "Allah'ın yeryüzündeki temsilcisi Halife" üzerinden yürütmeyi planlamaları ve buna da "Başkanlık Sistemi" demeleri bile tesadüf değildir! Vesayet'in bugünkü adı tereddütsüz Diyanet İşleri Başkanlığı'dır...

Bu ülkede din, devletin kurumsal kimliği dışına çıkartılmadığı, Diyanet İşleri Başkanlığı lağvedilmediği sürece laiklikten bahsedilmesi mümkün değildir. Bugün gelinen aşamada "Diyanet kaldırılırsa, cemaatler kontrol edilemez" söylemi şehir efsanesine dönüşmüş büyük

bir yalandan başka bir şey değildir. Tam tersine Diyanet kaldırılırsa, Diyanet'in her türlü fiziki ve maddi olanaklarından beslenen cemaatler, tarikatlar asla bu kadar güçlü olamazlar...

Siyasal İslam'ın tek panzehiri bütün inançlara eşit mesafede duracak, "hakem devleti" yaratacak bir laiklik uygulamasıdır!

7 Haziran 2012, Necdet Saraç ~ Yurt Gazetesi)

<http://www.yeniyaklasimlar.org/?d=2960>